

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa den kongelige Vildtbane. Den Jordbrugeren derefter tilkommende Ret kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt. Overskridelse af denne Ret fra Jordbrugers Side anses som ulovlig Jagt.

§ 9.

Det er den jagtberettigede forbudt [at drive Jagt paa anden Mands Sædemarker i Tiden fra 1. Maj, til Kornet er mejet og opbundet, dog med Undtagelse af Jagt efter Kron- og Daavildt samt Raavildt, naar Brugeren i Henhold til § 7 begærer, at den jagtberettigede skal skaffe ham Fred for forannævnte Vildt.

Ligeledes er det den jagtberettigede forbudt at jage eller søge efter Vildt i anden Mands Gaard, Gaardsplads, indhegnet Have og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Lystskov eller i indhegnet Planteskole.

Til Brugere af saadanne Lejehuse, der falder ind under Bestemmelsen i 2det Afsnit af Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921 om Ændringer i denne Lov,¹ skal Ejeren, for saa vidt Jagtretten ikke er overdraget Brugeren, være pligtig at yde fuld Godtgørelse for den Skade, der af Dyre- og Fuglevildt tilføjes Brugers Markafgrøde. Dersom mindelig Overenskomst om en saadan Godtgørelse ikke opnaas mellem Ejer og Bruger, skal Krav om Godtgørelse skriftlig fremsættes af Brugeren for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor de paagældende Jorder er beliggende. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretager en Opgørelse af den skete Skade.

§ 10.

Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Ejendomme, som haves i Eje eller Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugeren. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

§ 11.

Den jagtberettigede har Ret til fra sin Jagtgrund at fjerne omstreffende Hunde, paa hvilken Maade han bedst ved og kan, naar han forgæves har søgt at optage dem; skulde paagældende Hund derved komme til Skade eller blive dræbt, er dens Ejer ikke berettiget til nogen Erstatning. Er den jagtberettigede ikke Bruger af Grunden, kan han kun udøve denne Ret med Brugers Samtykke, hvilket dog til enhver Tid kan tages tilbage. Optager den jagtberettigede Hunden, kommer Reglerne i Loven om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 til Anvendelse. Til at nedskyde omstreffende Hunde af Mynderacen udenfor Brugers Gaard, Gaardsplads eller Have behøver den jagtberettigede dog ikke Brugers Tilladelse. Endvidere har den jagtberettigede Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedskyde omstreffende Katte, dog ikke nærmere end 150 m fra anden Mands Hus.

Lov 30. Januar 1861 angaaende Forbud imod at medtage løse Hunde i Jægersborg Dyrehave m. m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelbider eller beskadiger Vildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Vildtstand. Hvis Ejeren ikke har udvist tilstrækkelig Paapasselighed, kan han desuden idømmes Bøde for Overtrædelse af Fredningsbestemmelserne.